

STEVEN BERKOFF

HARRY'S CHRISTMAS (Smakelijk Kerstfeest)

vertaling

Marcel Otten

SMAKELIJK KERSTFEEST IS EEN MO-
NOLOOG VAN HARRY

Tijd : Kerstmis. Plaats : een kamer.

Harry telt zijn kerstkaarten.

Vier, vijf, zes. Dat is alles. Meer niet...maar ik heb er nog een paar van vorig jaar...even kijken

Kijkt ze van vorig jaar door.

Ik zou er een paar bij kunnen zetten... Neen, dat moet je niet doen...dat is flauw...staat wel beter...voor wie ? Ziet er een beetje iel uit. **MAAK JE JE DRUK OVER WAT DE ANDEREN Zouden KUNNEN DENKEN ?** Jaaaa ! **ZE Zouden LANGS KUNNEN KOMEN EN DENKEN : ARME HARRY ? NIET ZO POPULAIR.** Iets in die trant, ja. **DIE ZES KAARTEN ZIEN EN MEDELIDEN MET JE HEBBEN ?** Misschien, misschien wel, ja. **DENKEN, WAT VOOR EEN LEVEN ZOU-IE HEBBEN GEHAD-DAT-IE MAAR EEN PAAR KERSTKAARTEN KRIJGT ?** Misschien, ja. **WAT ZOU-IE VOOR DE WERELD BETEKENEN ?** Kerst vertelt het je...dat je geen ene reet hebt... Kerst vertelt je...hoe je ervoor staat... je scoort zes armzalige kerstkaarten...Kerst geeft je het gevoel dat je niet bestaat...Kerst is als een vloedgolf die op komt zetten...je wilt wegnemen, maar je kunt nergens heen... Ik haat het... Aaaach ! Zo erg is het niet...als gemiddelde is het wel okee. Maar als ik er niet meer dan zes krijg zet ik er zeker twee van vorig jaar bij...misschien wel drie. Ha, ha, misschien zet ik ze wel allemaal van vorig jaar erbij, nog beter van de afgelopen vijf jaar en dan geef ik een knalfeest. Ha ! Ha ! Tjee, Harry, wat ben jij populair ! Waarom zou ik ze sparen ? Ze zijn wel mooi, hoor, een paar tenminste. Het zijn herinneringen. Een stukje van je verleden.

Kijkt naar de kaarten.

Pa, ma, m'n broer en tantes...eentje van mijn werk en twee van...vrienden. Die twee...in jaren niet gezien...maar ieder jaar sturen ze een kaart en ik stuur d'r weer eentje terug...weten ze dat ik nog steeds in leven ben...en altijd hetzelfde : "Bel eens". Doe ik natuurlijk niet, omdat ze toch niets willen horen...niet echt...maar het is wel leuk, een paar oude herinneringen oppoetsen en ze krijgen dan van mij ook een kaartje terug...maar ik niet als eerste. Ik wacht en als ze een jaar overslaan dan sla ik ook een jaartje over. Maar in de

afgelopen tien jaar hebben ze maar één keer een jaar overgeslagen. Toen was ik verhuisd, dus die kaart is verkeerd besteld of zoekgeraakt of nog steeds onderweg...nog vier dagen. Theoretisch kan ik er nog vier krijgen... Meer heb ik er niet nodig, vier stuks om de tien vol te maken. Dat zou redelijk zijn...dat is wel het minste, want drie zijn er van je familie, die tellen niet, dus nog eens zes zou heel mooi zijn; zelfs met twee zou ik akkoord gaan. Maar eentje...of helemaal geen...dat kan niet. Nee, met tien zou ik pas echt meetellen en als de kerstman komt met al het lekkere spul, dan nog een paar door de schoorsteen. Wat moet je nou met al die waardeloze kaarten...een wanhoopskreet in de trant van "Ik hou van jou, hou ook alsjeblieft van mij !" en dan al die stomme kaarten aan een lint in de hal hangen...als bewijs hoeveel ze van je houden...wat kan mij dat nou schelen...ik stuur pas een kaart als ik er eentje krijg...ik wil geen kaarten van lui die er normaal niet over zouden piekeren mij d'r eentje te sturen, maar wel ineens als ze d'r een van mij krijgen; dan krijg je zo'n verplicht kaartje... en die telt niet. Ik wil kaarten van mensen die het leuk vinden er mij een te sturen. Niet vanwege de verplichting, nee, ik stuur gewoon een kaartje als een ouwe maat mij er eentje stuurt. Ja. Maar niet om de verplichting. Misschien moet ik wel ladingen kaarten versturen. Zoals bij het vissen een heleboel lijntjes uitleggen en bij eentje beet krijgen...misschien moet ik wel de hele wereld overspoelen met kaarten voor iedereen die ik ooit een handje heb gegeven...of aangeraakt heb...alle mensen uit het verleden...de geschiedenis van mijn zijn...dan zouden ze mij er eentje sturen en dan zouden we weer de draad oppakken...die we hadden laten vallen...die dunne gloeidraad...waar geen stroom meer doorheen komt...een kaart zou dan een poging zijn die draad weer te laten gloeien en te proberen verbinding tot stand te brengen. En als ze antwoord geven dan gaat de lamp aan. Nu is het te laat. Over vier dagen is het Kerst... Ik kreeg er veel meer...vroeger. Ik kreeg wat kaarten...soms wel meer dan tien...ooit heb ik er twintig gekregen...ja. Dat was een rekord, dat jaar. Ik werkte op een kantoor en iedereen vond dat ze elkaar kaarten moesten sturen. Dus dat was een te gek jaar, maar toen viel het weer terug naar twaalf en toen tien toen zes of zeven en zo werd het ieder jaar minder. En als mijn ouders overlijden kan ik er nog maar op

vier rekenen...misschien maar drie. Niet zo best... Ik zet er nu een paar bij.

Doet er vier bij.

WAAROM DEED JE DAT ? VOEL JE JE NU BETER ? Ja. **VOOR HET GEVAL ER IEMAND LANGS KOMT ?** Ja, dan zien ze...**HOE POPULAIR JE BENT ?** Geen eens populair maar normaal...tenminste normaal...net als iedereen...niet...**EENZAAM, ZONDER VRIENDEN, NIET POPULAIR, NIET GEWENST, NIET BEKEND, NIET BEMIND, NIET INTERESSANT, NIET BESTAAND...**Neen, het kan me niet schelen...als ik meer kaarten verstuur, krijg ik er ook meer...kan me niet schelen. **WAAROM ZET JE ZE VAN VORIG JAAR ER DAN BIJ ?** Schaam me zo. **VOOR WIE ? VOOR JE HOSPITA, JE ENIGE VRIEND, IEMAND DIE OP BEZOEK KOMT, IEMAND DIE TOEVALLIG LANGS KOMT ? NIEMAND KOMT TOEVALLIG BIJ JOU LANGS.** Je weet nooit. Ik verwacht wel iemand...wel verdomme...doet het ertoe ?

Haalt de kaarten weg.

Wat belachelijk, wat obscene...

Zet ze weer terug.

Ze zien er wel vrolijk uit. Kan me niet schelen...wel zeker van zijn dat er geen stempel van vorig jaar op zit.

Bestudeert een kaart.

"Bel eens" Hmm...het hele jaar niet gebeld. Wel over nagedacht...misschien zou ik...misschien nodigen ze me wel uit... Ach ! Die plannen wekenlang vooruit...Dat soort volk bereidt zich voor op Kerst of het oorlog wordt...of een rare wedstrijd met hindernissen... Kan mij het schelen...wat is Kerst nou...een dag als alle andere...waarop de niet-bestaanden worden geteld...de rest van het jaar kan je in de massa wegzinken...maar nu verzamelt de massa haar krachten, rent dan weg en daar sta je dan...naakt...met je kaarten...niet genoeg om je naaktheid te bedekken...waarom zou ik bij de massa aansluiten...inkopen doen...in de rij in de supermarkt en een stuk dodelijk vergiftigd pluimvee mee naar huis slepen... Aach ! Christus is geboren zodat ik mijn kaarten tellen kon...hij kwam op aarde om mij zo eenzaam te laten voelen als een stuk stront dat maar niet weg wil spoelen als je de plee doortrekt. Alhoewel, het kan best leuk zijn... allemaal om de tafel, een beetje lazerus worden, de kinderen springend om je heen, films op teeeve... Aach... Kan ik ook bij

ma zien. Ik wordt er ziek van om met Kerst naar ma toe te gaan...doodziek..ze is oud, valt voor de teevee in slaap en dan draait het er altijd weer op uit dat ik in m'n eentje zit te kijken... en dan ga ik 's avonds naar huis en draait het er op uit dat ik verder zit te kijken. Zal ik nou eens bellen...gewoon zeggen dat ik bel omdat jullie zeiden : "bel eens"...en nu is het juiste moment..."Vrolijk Kerstfeest"...dat is alles...niet vragen "Wat doen jullie op het moment ?", want dan denken ze dat ik bedel om een uitnodiging...nee, gewoon "Ik wou jullie een vrolijk Kerstfeest wensen" ... en dan zeggen zij "Kom hier een kerstborrel drinken"...en ongetwijfeld hebben ze dan vrienden op bezoek.

Ik zou...

Staart lang naar de telefoon.

DOE HET DAN...GA JE SOMS DOOD AAN EEN TELEFOONTJE...STEEK JE HAND UIT...MISSCHIEN ZIJN ZIJ OOK WEL EENZAAM...MISSCHIEN HEBBEN ZE VRIENDEN NODIG, DUS PAK DIE HOORN OP EN DRAAI. DAAROM HEBBEN ZE JOU EEN KAART GESTUURD... ZE MOGEN JE... JULLIE HEBBEN SAMEN OP AVONDSCHOOL GEZETEN VOORDAT ZE GINGEN TROUWEN... ZE Zouden er blij mee zijn...JIJ MAAKTE ZE VROEGER ZO AAN HET LACHEN...HERINNER JE JE NOG DAT VERHAAL DAT JE VERTELDE OVER JE BAANTJE ALS NACHTWAKER... JE KREEG DE KNOPEN VAN DAT UNIFORM NIET DICHT EN DAAROM KON JE NIET EENS BEGINNEN...JE KON NIET MET DIE KNOPEN OVERWEG... WEET JE NOG HOE ZE ZICH KROM GELACHEN HEBBEN... TOE DAN...BEL DAN. Nee ! Nee ! Niet uit wanhoop bellen... je moet bellen omdat je het leuk vindt...ze zullen het aan je stem horen...wanhoop...dat schrikt ze af. HOEZO...SCHRIKT ZE AF...MET BANG ZIJN SCHIET JE NIETS MEE OP...HEB DAN VREDE IN JE EENTJE MET JE SNUFFERD VOOR DE TEEVEE...DAT IS VOOR DE BANGERIKKEN, BANGE SLAPPE HAP. Ja, slappe hap...bang...zij zijn met z'n tweeën...en als zij zeggen "ja, kom maar langs"...een vrijgezel...bijna veertig en gaat nog steeds naar zijn moeder...ooit een vriendin gehad...in feite heb ik er heel wat gehad...jaren geleden...zij schrijft nog steeds.

Kijkt naar de andere kaart.

"Ik hoop dat het goed met je gaat"...Clara - Clara was lief...heeft een half jaar geduurd...hartstikke goed...dit jaar heeft zij d'r geen gestuurd...nog niet...maar ik had haar adres bovenaan staan, dus nu heb ik er een gestuurd...ik wou dat ik contact met haar had opgenomen...misschien is ze wel eenzaam...misschien is ze nooit iemand anders tegengekomen...een heel jaar lang geen woord. EN DAN NOG KAN JE HAAR BELLEN EN ZEGGEN, "VROLIJK KERSTFEEST, CLARA, KOM JE EEN BORREL BIJ MIJ DRINKEN". Ja...GEWOON EEN BORREL KAN GEEN KWAAD EN LEKKER OUWE KOEIEN UIT DE SLOOT HALEN...MISSCHIEN VINDT ZE DAT WEL LEUK. Zou best

kunnen...Kerstavond, op bezoek en samen een fles wijn...NEEN, WE NEMEN CHAMPAGNE. Champagne...ja...waarom niet ! Hé, die is goed...dat doe ik. JA, NU METEEN NU JE IN DE MOOD BENT...JE HEBT NET EEN KLEIN VLAMMETJE AANGESTOKEN. Laat nou branden...niet laten uitgaan door angst of twijfel...dat ze misschien een vriend heeft of wel getrouwd...Niet doen...nu ben je het juist aan het doven... JE MAAKT HET VLAMMETJE UIT. Neen...nee, nu doen, gewoon opbellen...laat de gevolgen je toch een rotzorg zijn...WAT VOOR GEVOLGEN...WAAR HEB JE HET OVER...JE VRAAGT ALLEEN OF ZE EEN PAAR BORRELS BIJ JE KOMT DRINKEN...WAT VOOR GEVOLGEN ? Bijvoorbeeld dat ze denkt dat je in die twee jaar tijd nog niemand bent tegengekomen...of dat zij denkt dat ik nog steeds probeer haar terug te krijgen of dat zij niet snapt wat er aan de hand is, omdat het al twee jaar geleden is en dat zij denkt dat ik wanhopig ben...om na zo'n tijd weer op te bellen..."Verdomme, waarom moet-ie nu bellen...hij is eenzaam en heeft niemand anders". NEE ! DAT DENK JIJ MAAR...ZIJ ZAL VEEL EERDER DENKEN, "OH, WAT LEUK OM NA ZO'N TIJD WEER IETS VAN JE TE HOREN...HE, WAT EEN VERRASSING...TUURLIJK, HARTSTIKKE LEUK...EEN BORREL EN EEN BEETJE OVER DE GOEIE OUWE TIJD KLETSEN". VERDER NIETS. Zelfs als ze getrouwd is, zal ze nog denken, "Hartstikke leuk"...mensen zien graag hun ouwe vrienden...je hebt gelijk...daar heb je het vlammetje weer... Nu doe ik het ! Nu meteen. Clara...oh, zij was lief. Een borrel. PRECIES, DOE HET NU METEEN. Maar als ze nu getrouwd is en vraagt, "Mag hij mee komen ?" ALS JE A ZEGT MOET JE OOK B ZEGGEN. Tuurtlijk...neem hem mee, hoe meer zielen hoe meer vreugd...wat leeft, dat leeft...en praat en kijkt geen teevee. PRECIES, DUS PAK DIE HOORN. Maar...WAT NOU STOMME LUL ? LAAT DIE BEERPUT VOL TWIJFEL NOU DICHT. HET IS EEN BODEMLOZE

PUT...DAAR KAN JE ALTIJD EN EEUWIG IN WROETEN-LAAT ALSJEBLIEFT ZITTEN. Ja, maar even op een rijtje zetten...op een borrel...maar dan verwacht ze dat er meer mensen zijn. Als we alleen met z'n tweetjes zijn of misschien met z'n drietjes is het raar...als ik zeg een borrel, dan moeten er nog twee of drie lui bij zijn, anders is het zo persoonlijk. WAT DAN NOG ? JULLIE WAREN TOCH GOEDE VRIENDEN...JULLIE HIELDEN VAN ELKAAR...ZIJ KENT JE. Maar als er niemand anders bij is, weet ze dat dat is, omdat ik me eenzaam voel...of haar probeer terug te krijgen en dan voelt ze zich niet op haar gemak...als er nu nog twee of tenminste één iemand bij is, dan kan je pas van een kerstborrel spreken...anders is het zo deprimerend wij met z'n tweetjes op Kerstavond. JE BENTEEN GATAAN HET GRAVEN VOOR DAT VLAMMETJE EN JE BEGRAAFT HET STEEDS MAAR DIEPER EN DIEPER...GEEF HET VLAMMETJE WAT LUCHT EN KIJK HOE HET OPVLAMT. Ok...Ik weet het...maar ik moet het op een rijtje zetten...misschien kan ik dat stel vragen die me vroeger eens op te bellen...en haar dan ook...en als ze dan alledrie komen is het net een klein feestje...of toch maar laten zitten...ik weet het allemaal niet...ik bel dat stel op en als zij zeggen "Ja, dat lijkt ons hartstikke leuk.", dan bel ik haar op...vrouwen zijn altijd zo moeilijk...ze denken altijd dat je iets van ze wil. WAT DAN ? VRIENDSCHAP, GEZELIGHEID, WARMTE, 'N GOED GESPREK...? WAT IS DAAR ZO VERSCHRIKKELIJK AAN ? IS HET ZO ERG?! Zo erg is het niet...Ik zou haar kunnen vragen...gewoon de consequenties van mijn handelen onder ogen zien...wat er ook gebeurt...nu opbellen. JA, NU OPBELLEN. GEEN SCHEMA'S MAKEN VAN MET ANDEREN ERBIJ...JE WIL GEWOON EEN GOEIE VRIENDIN BIJ JE HEBBEN OM EEN PAAR BORRELS MEE TE DRINKEN...MISSCHIEN EEN BEETJE TEUT WORDEN...MISSCHIEN IS ZIJ ALLEEN EN HUNKERT ERNAAR IEMAND TE ZIEN...HOE KOM JE DAT NOU ANDERS TE WETEN DAN DOOR DAPPER TE ZIJN EN HET GOKJE TE WAGEN ? Dapper zijn, dat is het...Ik bel nu...en als ze ja zegt, bel ik de anderen...als ze niet kunnen...ook best...ok. Dan is zij d'r in ieder geval...goed...

Stopt en kijkt naar de kaarten.

Oh, ik kan beter maar haar kaart van vorig jaar er niet bij leggen...een paar andere ervoor in de plaats...een stuk of twee, drie...dat ziet er heel wat beter uit...eerst een peuk roken...Nu. *Pakt de hoorn van de haak en staart ernaar; begint langzaam het nummer te draaien.* Ik hoop dat ze de stad uit is...of niet thuis...maar ik ben dapper...ik ben dapper. *Draait - hij laat hem een paar keer overgaan...hij blijft overgaan - hij legt de hoorn weer op de haak.*

Pfff ! Ze is niet thuis...goed zo. Ik heb gebeld ! Ik bel straks nog een keer. Misschien is ze wel verhuisd...wat nu...ik bel die anderen...maar als die ja zeggen...dan heb ik geen rustig avondje met haar...maar dàar heb ik geen zin

in...ik heb die anderen nodig om druk van de ketel te halen. HOEZO ? JE MOCHT HAAR TOCH ? WAT VOOR DRUK ? WAAROM DOE JE DIT ALLEMAAL VOOR HAAR ? DENK AAN JE ZELF...NODIG DAT STEL UIT OMDAT JE ER ZIN IN HEBT EN NIET VANWEGE HAAR. Precies. Ik bel ze op en als ze komen, prima. Ze schreven toch, ook deze keer, "Waarom bel je niet eens ?" Waren aardige lui... Was soms best wel leuk.

Draait een nummer.

Oh, mijn god, hij gaat over...oh, mijn god...Wat moet ik nou zeggen...hij gaat nog steeds over...Ja, hallo ! Johan ? Hallo, Johan ? Ik ben het...Harry ! Je weet wel, van het instituut...Harry Duin...Je hebt me een kaartje gestuurd...Ha ! Ha !...Erg leuk...Echt heel leuk...Ja, Duin...tuurlijk, nee laat toch zitten. Ik wist wel dat je het nog wist...Oh ja, de kinderen schreeuwen in je oor en je kan niet...tuurlijk, ga je gang...

Blijft aan de lijn.

Oh sorry, je zit midden in een kinderfeestje...Nee gewoon even bellen en een hele leuk Kerst wensen...Is Barbara...? In de keuken bezig...uh,uh...Zeg ! Hoeveel kinderen heb jij...Wow...al drie...tuurlijk kan ik ze horen...Oh, met mij is het prima...ja...tuurlijk bel ik jou en Bar nog eens terug...als je het niet zo druk hebt...Ha, ha...Ja, in het nieuwe jaar.

Ploiseling.

Tuurlijk...Oh, wat ga je met het nieuwe jaar doen ?...Heerlijk...Is het daar nu warm ? Wow ! Dat moet ik ook eens doen...nee, nooit geweest...nee, dat is in orde, Bar hoeft niet terug te bellen...je schreef, dat ik eens moest bellen en dat heb ik dus bij deze gedaan...Ha, ha ! Tuurlijk, bedankt en jullie ook...maak er wat van...een leuke kerst...je krijgt de hele familie over...mijn god, ja...wat ?... Ik kan je niet verstaan...de baby huilt...Wat ? Oh, of ik me Michael nog herinner...hij was toen net geboren...drie al...mijn god...ja. Hij wil in de telefoon praten...vindt-ie leuk, ja...Tuurlijk, geef hem maar... VERDOMME, WAT BEN IK HIER AAN HET DOEN ? HOE KOM IK HIER UIT ?...Halloo, Michael...dit is Harreeee...heb je een leuke kerst...ben je nu een grote jongen...een echte grote jongen...echte, zei ik...een echte ! Wat ? Wat ? Oh, je wil een echte fiets...oh, maar je krijgt er wel eentje van je vader...je bent een echte vent...vent...oh, laat maar zitten...ALLE JEZUS !!! Wawilje hebben met de kerst ? Een fiets, oh ja...een rode...nou Michelletje, als je een versje voor de kerstman opzegt en belooft dat je heel braaf zult zijn...Braaaaaf !

Terzijde.

In godsnaam ! Oh, sorry, Johan, ik dacht dat-ie nog steeds aan de lijn was...tuurlijk je hebt het druk...ja, jij ook...ja, tuurlijk, doe ik...dag. VERDOMME ! VERDOMME ! VERDOMME !

Het licht fade uit, komt dan meteen weer op.
Nog drie dagen en geen kaart vandaag. Wat dan nog ? Ja toch...hoef niet meer te werken...een hele week...dus nu gaat het beginnen...een, twee, drie, vier, vijf, zes...nog steeds zes. Ik doe die andere erbij voor het geval dat

ze komt...Clara...wat dacht je van iemand anders ? We hebben alle tijd. Er heeft niemand gebeld...no niet...om mij uit te nodigen...kan niet schelen waar...ze gaan toch allemaal naar hun familie...ja...vinden ze ook niet echt leuk...zit ik hier beter...ja toch...een paar films kijken en lazerus worden voor de teevee. Ha ha ! Ma opzoeken...ze moet nodig opgevrolijkt worden...zat te doen...drie dagen...Donderdag, Vrijdag, Zaterdag en dan D-Day... Ik wil niet nog eens in m'n eentje...niet nog eens, niet net als vorig jaar ! Ik kan er niet meer tegen...dat mag absoluut niet gebeuren...Nee ! Nee ! Nee ! Nee ! DOE ER DAN WAT AAN...BEL JE VRIENDEN...BEL IEMAND DIE JE KENT. GA DE EENZAAAMHEID FRONTAAL IN DE AANVAAL...MAAK 'T KAPOT...VERNIETIG 'T...JE MOET EEN MILITAIRE AKTIE ONDERNEMEN...NIEMAND BELT JOU. Hoezo ? Hoezo weet ik dat ik niemand mij zal bellen...hoezo is iedere vezel van mijn lichaam ervan overtuigd dat niemand me hier komt opzoeken...op zal bellen...omdat...omdat...WAT ? PROBEER ER EENS ACHTER TE KOMEN WAAROM NIEMAND JOU WIL OPBELLEN. Omdat ze naar hun eh...NEE, DAT IS NIET DE REDEN. PROBEER ER EENS ACHTER TE KOMEN WAAROM NIEMAND JOU WIL OPBELLEN.

Stopt plotseling als de telefoon daadwerkelijk rinkelt, hij pakt snel de hoorn op.

Ja, hallo ? ! Oh...dag ma...ja...prima...Heb ik niet gebeld ? Oh, het is al een week geleden, ja...prima...alles in orde ?

Pauze.

Dan moet je gaan liggen...Ik weet dat je er een hekel aan hebt om plat te liggen, probeer dan een beetje te gaan lopen...naar het park...ja, het is wel een beetje fris...en toch zijn de dagen nu aan het lengen...ja...en wat zei de dokter ? Gewoon kalm aan doen...dat moet je doen, ja, dus ga maar teevee kijken, benen in de hoogte...Heb je geen zin meer in teevee ? Nou ik ook niet, ik heb er ook geen zin meer in...ja, ik word er ook doodmoe van ! Kijk jij vaker dan ik ? Dan moet je er nog meer dan ik de balen

van hebben...ha, ha ! Probeer iets anders te gaan doen, het leven zit vol verrassingen...tuurlijk kom ik je opzoeken...ja...Nee ! Ik voel het niet als een plicht...ik kom graag...Ja, natuurlijk...Nee, heus niet omdat het moet...ik weet dat ik alle vrijheid heb...praat niet zo... Ik kom omdat ik zei dat ik graag kom !!...Sorry...was niet de bedoeling te gaan schreeuwen, niet overstuur raken.

Pauze.

Ma...Ma...? Ben je er nog ? OK. Heb je nog iets nodig ? Ik neem in ieder geval iets mee...wat heb je dan nodig...nee, doe maar geen boodschappen...Ik breng het wel mee...het is niet zo'n werk, nee...ik sloof me niet uit...ga nou niet de deur uit, je hoort in bed te liggen. In godsnaam, ik zal dat spul...nee, ik ben niet overstuur...gatenkaas ? Verder niks ? Je hebt de rest al...goed dan...misschien op eerste kerstdag...ja...Oh, geen toestanden, misschien met een paar vrienden wat drinken op kerstavond...je weet wel...collega's...Nee, je kent ze niet, ma !...Hoe is het met wie ? Ik heb haar in geen vijf jaar gezien, ma ! Oh, in godsnaam...ga nou liggen, ik kom dat spul brengen...ja, gatenkaas...en een paar verse koken...ja...ja, niet als ze week zijn...goed...André Van Duin is op teevee...Goed. Ga maar kijken...Goed. Ma...let op de...Nee, ik heb niets nodig...met de kat is het goed. Nou dag, ma. VERDOMME VERDOMME VERDOMME.

Het licht fade uit en komt meteen weer op.

Twee dagen...Ik wil er helemaal niet over nadenken...Waarom zou ik ? OMDAT JE DAN TOT DE KERN VAN DE ZAAK KOMT...DAN KAN JE HEM ALS EEN GORE WRAT ERUIT RUKKEN...JE MOET IETS ONDERNEMEN. Soms voelt mijn lichaam als één grote wrat...het begint bij mijn voeten en het wordt groter en groter en er is steeds meer om weg te snijden en dan komt het bij mijn benen en dan neemt het helemaal bezit van mij en dan is die wrat groter dan mijzelf...de enige manier is dus dat hele ding eruit te snijden...en dat hele ding ben ik zelf...weg ermee. WEES NIET ZO STOM...PAK HET DAN...GA ER NAAR OP ZOEK EN RUK HET ERUIT. Ja...als ik het maar kon vinden. Goed...ik zal Clara nog eens bellen.

Draait het nummer - de telefoon gaat steeds maar over.

Ze is of de deur uit of aan het werk...misschien...Ik zou

Raadpleegt zijn adresboekje.

Annie weer eens kunnen bellen. zij was leuk...ja...wij hadden samen een leuke tijd...maar zou ik...JE MOET...JE MOETEN JE ZULT NOG EEN DIEPER GAT VOOR JEZELF GRAVEN. Goed. Ik zal het proberen. Ik zou ook wat vrienden moeten proberen. Maar dat is niet hetzelfde...die zijn allemaal bij hun vrouw of bij hun familie...of ze willen niet gestoord worden...WAAROM NIET PAUL OF WIM UITNODIGEN ? Ik kan...ik kan het proberen, maar ik voel me er niet lekker bij. ZE ZOULDEN HET MISSCHIEN LEUK VINDEN DAT JE ZE BELT...VRAAG ZE VOOR KERST-

AVOND, DAT ZAL HET IJS BREKEN...DAN ZAL HET MET MA OOK NIET ZO'N TOESTAND ZIJN. Je moet iets ondernemen, frontale aanval op de eenzaamheid...maar met kerst hebben ze allemaal afspraken. Vrouwen...vriendinnen...DAT WEET JE NIET ZEKER...MISSCHIE N IS HET BIJ HEN NET ZOALS BIJ JOU...WACHTEN OP EEN TELEFOONTJE...MISSCHIE N DOE JE ZE WEL EEN PLEZIER...BEL OP ! Ik wil niemand opbellen...ik ga een boek lezen of naar de film...ergens wat eten...de tijd vliegt voorbij...waarom zou ik die momenten van mijn leven om zeep helpen...tijd zou iets heel kostbaars voor mij zijn...het moet goud zijn...meer nog dan goud...en ik wil het verzuipen...mijn leven is een...strontbak...waar niemand bij in de buurt wil komen. ER ACHTER KOMEN. Nee ! Nee ! Ik wil nergens achter komen...BEL IEMAND. Nee ! Ik ben het zat om een aalmoes te bedelen. VRIENDEN. Zo graag mag ik Paul en Wim nou ook weer niet en zelfs als ze niets te doen hebben...wat moeten we dan...een beetje in de kroeg hangen en moppen tappen...wat dan nog, ik word daar doodmoe van...ik voel me eenzaam...ik voel me wanhopig eenzaam en verlaten en heb iemand nodig om vast te houden...dat is het enige wat ik wil, in godsnaam. Iemand vasthouden...waar zou ik achter moeten zien te komen...het is gewoon iemand...wat warmte...gewoon handjes vasthouden en samen naar de chinees. Wat heb ik gedaan...anders kan het me niets schelen...ben ik er tegen opgewassen...maar nu denk ik dat de hele wereld tegen mij samenzweert. Het is allemaal een pot nat...allemaal grijpgraag en klef en elkaar likken en op elkaars rug zitten en vriendjes over de vloer en de bel die maar gaat en kleinen die herrie maken en eten koken en leuteren en waar sta ik dan wel ? OOIT IETS ONDERNOMEN ? OOIT IETS GEPROBEERD ? ja, ja natuurlijk heb ik het geprobeerd... ik ben met ze uit geweest...ik heb ze soms gelukkig gemaakt...met ze naar bed geweest en soms was het ok...maar er komt altijd een eind aan...dat gaat op en neer als bij een stoelendans en met kerst sta jij daar maar als de muziek ophoudt...jij zit zonder stoel en niet voor een paar tellen, maar voor dagen aan een stuk...Iedereen is op het feestje waar jij van buitengesloten bent...

Lange pauze, pakt een sigaret en draait een nummer.

Hallo, mag ik Annie even hebben ? Hi, Annie, ik ben het Harry ! jawel...goed...prima...Wat ben jij de komende dagen van plan ? Uh huh...uh...huh...uh huh...nee...nee...Ik ben nog nooit iemand tegengekomen die aan jou kan tippen ! Ha ! Ha ! Ha ! ah, ben jij iemand tegen...oh goed...dat is heel goed, tuurlijk, altijd goed te...hoe lang al...woon je al zo lang samen...en hij is ok ? Ja, prima...Oh, zo maar...keek naar je oude foto en dacht, hoe zou het toch met haar...eens kijken hoe het met die meid is...weet je. Ik weet dat het soms moeilijk was...ja, maar, we hadden het ook wel leuk samen...ja, hadden we ook wel...Oh, toe nou, Annie...iedereen krijgt wel eens ruzie...maar er waren ook leuke dingen...weet je niet meer...denk eens aan...bijvoorbeeld die

ene keer dat we naar Friesland gingen...toen hadden we geen ruzie...niet de hele tijd...dus...hoezo zou ik naar iemand toe moeten...ik voel me prima ! Ik heb geen hulp nodig, verdomme ! Nou, niet dat soort hulp...Ik was niet van jou afhankelijk...jij was mijn maatje. Tuurlijk, vrienden...ik heb zat vrienden...in godsnaam, probeer me nou niet de les te lezen...zie je wel, je maakt me weer kwaad...goed, ik zal je niet meer bellen...shit, ik zal het niet meer doen...Waarom ik je belde...? Om je op een kerstborrel uit te nodigen, stomme trut.

De hoorn wordt op de haak gelegd.

MAAK HET NOU NIET ZO MOEILIJK...JE HAD GEWOON MOETEN ZEGGEN...KOM JE OOK OP EEN BORREL. Had ik het zo moeten doen ? Wat kan mij dat nou verrekken ? Nou, wie kan ik nog...? *Hoort een geluid.*

Daar heb je de postbode...wacht eens even...

Loopt naar de deur.

Ho, ho ! Wat is dit nou...nog een kaart...Hola zeg ! En wie is vandaag de populaire jongen...nou...van wie is deze ?

Maakt hem langzaam open. "Een gelukkig Kerstfeest en te Uwer attentie dat uw abonnement afloopt op..." Kut ! Alhoewel, dat is zeven...dat is beter...ziet er een stuk gezonder uit...Ik vraag me af of Clara al thuis is...WAAROM IEMAND OPBELLEN...WAAROM AL DIE MOEITE...JE BENT EEN ERVARING RIJKER EN DE VOLGENDE KEER GA JE WEG...GEWOON IN HET HIER EN NU LEVEN. UITGAAN, TEEVEE KIJKEN, JE MOEDER OPZOEKEN, BOODSCHAPPEN DOEN, KATTEVOER HALEN, SIGARETJE ROKEN, LAZERUS WORDEN, GAAN SLAPEN, OPSTAAN, KOFFIE ZETTEN, SIGARETJE ROKEN, WANDELINGETJE MAKEN, WAT TE ETEN HALEN, KOKEN, IETS DRINKEN, SIGARETJE ROKEN, TEEVEE KIJKEN, LAZERUS WORDEN, JE AFTREKKEN, SIGARETJE ROKEN, SLAPEN GAAN, OPSTAAN, RONDLOPEN, AANKLEDEN, ER UIT GAAN, WEER THUISKOMEN,

SLAPEN GAAN, WAKKER WORDEN, SLAPEN, WAKKER LIGGEN, ROKEN, ETEN, TEEVEE KIJKEN, DOODGAAN. VERDOMME VERDOMME VERDOMME VERDOMME VERDOMME.

Black-out. Licht komt weer op.

Nog één dag...vandaag geen kaart meer gekomen...hoewel, voor zeven kaarten hoef je je echt niet te schamen...misschien is Clara vandaag thuis...zij komt me zeker opzoeken...Clara !...teveel gedronken...heb zwart op mijn lippen...neem mee...veertig jaar, zie er niet slecht uit...ook niet bepaald fantastisch...kom, er zijn zat vrouwen die met de kerst een vriend willen hebben...denk eens aan al die duizenden, aan al die tienduizenden eenzame vrouwen overall, alleen weet ik verdomme niet waar ze zitten...wou dat er een gemeenschappelijk teken was..."Kijk eens naar mij, ik ben eenzaam"...zo'n kwaai ben ik niet...ik heb armen en benen en een hart...ik heb alle apparaten die je nodig hebt...ik heb een stem waarmee je dingen kan zeggen...zoals..."jij bent heel lief...Ik hou van jou...Ik wil bij jou zijn...kom op"...Ik heb dit hele lijf...die hele gestalte...die deze ruimte vult...en niemand om het aan te geven... Ik heb deze handen en vingers en lippen...mijn armen en mijn benen, mijn dijen en mijn geest...het is er allemaal.

Maakt met zijn armen een gebaar alsof hij een vrouw rond haar middel vasthoudt.

Die hele ruimte is te huur...eenzaamheid is een ziekte die stinkt...als je ook maar een beetje de lucht verspreidt, schrik je de mensen af...Waarom ben ik zo geworden...morgen is het kerstmis...Christus' geboorte...hij kwam op aarde om ons liefde te geven en dat de mensen zich verstrooien en het doorgeven aan anderen...hij kwam ons vertellen "Deel je liefde. Geef...en neem...weiger niet...doorsta al het lijden"...wat betekent het..."Laat de kinderen tot mij komen"...ik ben een van hen...ik ben een van zijn kinderen...dus waar is mijn meid voor de kerst...ach, wat kunnen mij de wijven schelen...daar gaat het niet om...het gaat om iets anders. Wat anders, wat is dat anders dan...probeer daar eens achter te komen. KOM DAAR NOU EENS ACHTER EN DAN BEN JE DICHT BIJ DE OPLOSSING. Welke oplossing ? Wat valt er op te lossen ? DE PIJN DIE ELK ANDER GEVOEL UITSLUIT. Wat voor pijn...alles doet pijn...de pijn kwam ergens vandaan, zie die pijn kwijt te geraken en het gevoel zal weer terugstromen...alsof je een doorn eruit trekt...JA DAT IS HET, ZIE DIE PIJN KWIJT TE GERAKEN EN JE ZULT VOELLEN...ER ACHTER KOMEN... Wat ? Ik zou niet weten waar ik achter zou moeten komen...Ik voel me eenzaam, dat is alles...wat valt daar nou achter te komen. MAAR WAAROM DAN ? WAAROM DAN ? OM WAT VOOR REDEN ? Ik weet het niet...wie wel ? Gewoon pech ? ACH KOM...JE WEET HET NIET, BEGIN JE DAN MAAR EENS AF TE VRAGEN...GA MAAR EENS GRAVEN EN JE ZULT DE PIJN ERUIT TREKKEN OMDAT JE GRAAFT. Hoezo graven ? Misschien ben ik niet interessant genoeg. VOOR WIE ? VOOR JEZELF ? EN

DE ANDEREN DAN ? - WIE BEN JIJ OM OVER JEZELF TE OORDELEN ? Zij oordelen over mij ! WIE ZIJN ZIJ ? Zij.

Wijst naar de kaarten.

Die kaarten oordelen over mij, zes zielige klote kaarten...zij zijn mijn getuigen, waaronder eentje van de verzekering die me vriendelijk eraan herinnert dat...en alle kaarten die er niet staan...JE KEEK OOK NIET OP OF OM...JE HAD GEEN TIJD, JE LIET DE ANDEREN LINKS LIGGEN...JIJ WAS VEEL TE DRUK BEZIG MET JE EIGEN SORES EN ONTKENDE ALLES OM JE HEEN...JE KOESTERDE JE EIGEN KLEINE LEED. Echt, ik moet ervoor bloeden...ik smeeek...ik bid...ik bel...ALLEEN OM DAT JE JE ROT VOELT...NIET OMDAT JE HET LEUK VINDT...TEN EINDE RAAD TENSLOTTE. Dus wat moet ik doen als er geen...wachten tot je weer vrolijk bent, zodat je wat moppen kunt oplepelen...wat nou...wachten tot je je beter voelt en in een lege kamer bij de teevee in je eigen sores gaar zitten smoren...? Dan ga ik net zo lief dood...ja, dood...alles beter dan dit. DE DOOD IS DE DEFINITIEVE OPLOSSING OM JE ELLENDE BIJ JEZELF TE HOUDEN EN DE DOOD IN TE WIEGEN...DE DOOD IS JE ELLENDE TOT HET EIND MEEDRAGEN...PROBEER ER LIEVER VANAF TE KOMEN...LANGZAAM...STUKJE BIJ BEETJE... Hoe ?! Hoe ?! Ik voel me eenzaam en ziek...Hoe kom je daar vanaf, hè ?! Vertel me dat eens ! KOM DAAR EENS ACHTER...HET HOE EN HET WAAROM...DAN GAAT HET VANZELF WEG. Geouwehoer ! Het zit aan me vast als een gezwel of als een uitwas op mijn gezicht...’s morgens als ik opsta en ’s avonds als ik slaap...de pijn groeit en groeit en groeit...ik hunker naar vrienden en liefde, ik smacht en verlang...EN WAT DOET DE MAN DIE VAN ZIJN PIJN AF TE KOMEN ?

Juist...hij eet...waar, waar dan ? Geef me in godsnaam een hint...ik doe alles...laat me alleen zien, hoe...mijn god, zeg me dan hoe ?

De telefoon rinkelt...hij schrikt en rent naar de telefoon; wacht tot ie nog een paar keer overgaat en neemt hem dan op.

Ja, hallo..?

Probeert kalm en ontspannen te klinken.

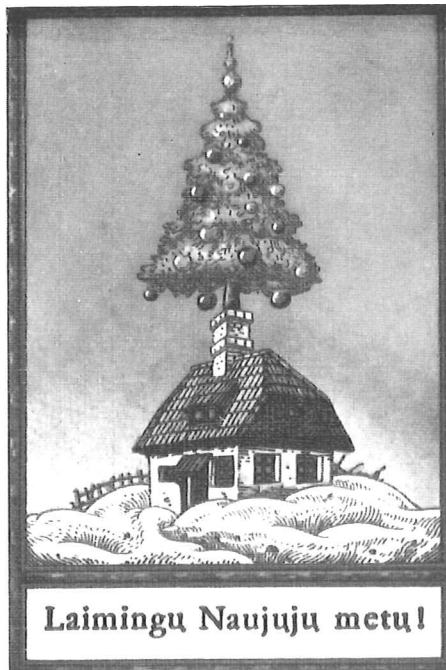
Hallo ? Met wie spreek ik ? Nee, met Harry. ja ! Oh, je bent verkeerd...nee, wacht even...wie wilde je spreken ? Barry ? Je bedoelt toch niet Harry, hè ? Nee, zeker weten Barry. Wacht es...eh, een ogenblikje. Heeft-ie hier gewoond ? Oh, het is iemand anders...nee. Dat is in orde...nee, geeft niks...eh, soms klinkt het net eender...Harry...Barry...ja...eh...hoe heet je...doet er ook niet toe...alleen, je hebt net zo'n stem als iemand die ik...tuurlijk, geeft niets...een gezellige kerst...eh, wat doe je eigenlijk met...

De verbinding wordt verbroken.

Verkeerd verbonden. Vreemd...

Staart lang naar de telefoon, haalt de hoorn van de haak en draait een nummer.

Nee, misschien is ze thuis, het is wel rijkelijk laat om nog iemand voor de kerst...ik spreek in een café met haar af...beter iets dan niets...hallo, is Clara thuis ? Harry...ze is er

niet...oh, boodschappen doen...ok...nee, geen briefje...oh, wacht es, zeg maar dat Harry heeft gebeld, wil je...ja, Harry of ze hem terugbelt...mij belt...of ze zin heeft in een kerstborrel...ja, wil je dat haar zeggen, graag...tuurlijk heeft ze mijn nummer...dag...Dus dat is in orde...maakt de zaak makkelijker als ze niet belt...dat is dat...ja, veel makkelijker...zij belt mij als ze daar zin in heeft. Goed zo...voel me al een stuk beter. Voelen waar de pijn zit...ah! Ik voel een gebroken been...het is gebroken. WAAROM DAN ? Oh, hou je kop ! Hou je kop ! Hou toch je harses...het is gebroken omdat het gebroken is...niks waarom...het is jou aangedaan. NEE, JE DOET HET JEZELF AAN. Jezus Christus, help me...VERDOMME VERDOMME VERDOMME.

Het licht fade out en komt weer op.

Vrolijk Kerstfeest...geen kaarten meer gekomen...laat ze de kolere krijgen...schijt...laat ze toch allemaal de stront inzakken...

Zet de radio aan : kerstliedjes etc...misschien een preek.

Vandaag is net zo'n dag als alle andere...over de duinen en de polders van ons mooie Holland lachen de blozende gezichtjes ons tegemoet...graiende vingertjes rijten de linten eraf staren met eerbied naar de verkeerde maat lorren die ze gedwongen worden te dragen en opoe zit met d'r snufferd bij de flikkerende imbeciele kleurdoos weg te ruften terwijl ze langzaam afsterft gehuld in d'r schreeuwerige bloemjapon en plakhanden van de klefte chocola. De bel zal gaan en de bekende van saaiheid doordrenkte gezichten zullen binnemen met in hun klauwen tweeliterflessen chemische rotzooi en voor hun stompzinnige kroost nog meer gemeen speelgoed om de kat mee op de kast te jagen. Aach ! Schijt...ik heb het niet goed geregeld... Volgend jaar moet ik van te voren iets organiseren...maar niet te lang van te voren...een paar weken of zo...eerst mezelf een beetje bij elkaar rapen...ja...een paar kennissen bellen en het niet op het laatste moment laten aankomen...Clara had me kunnen bellen, ook al had ze geen tijd om langs te

komen...ze had me kunnen bellen...wat nu...moet je ze nou eens horen...kraaiend om niks en met het zweet op hun voorhoofd voor hun stomme kerstkalkoen...alhoewel het net zo goed leuk had kunnen zijn om samen met een paar kennissen wat te kletsen...ik moet met iemand praten...hoognodig...ik moet iets zeggen, iemand iets vertellen, maar de pijn zit daar als een klont en zelfs dan kan ik niet...misschien ben ik daarom alleen...misschien liet ik het maar gebeuren, omdat ik het niet kon verdragen...’n beetje zitten te zitten en hun stomme vragen beantwoorden... "Wanneer trek jij jezelf eens uit dat moeras, Harry ?" "Waar ben je nou mee bezig ?" "Hoe heb jij je leven ingericht ?" Er is een spijker door mijn hoofd heen geslagen die constant pijn doet...kan ook door mijn handen zijn...ik voel me vastgenageld...vastgespijkerd aan mijn eigen kruis...eigen schuld...dus daarom ben ik alleen...nu ben ik erachter...mijn eigen schuld voor mijn eigen leven. MAAR WAAR KOMT DIE SCHULD VANDAAN ? Wat maakt het uit ? Zij hebben mij het leven gegeven en ik heb er niet op de juiste manier gebruik van gemaakt... Zij hebben mij een tuin gegeven en ik heb die tuin verwaarloosd en ik durf niemand er in te laten omdat ik me schaam hoe verwaarloosd en oververwoekerd die tuin is...een onverzorgde met onkruid overwoekerde mesthoop...dus dat is het antwoord...hoe het zover met mij is kunnen komen ! ALS EEN PLOTSELINGE ONTHULLING...HOE IS HET MOGELIJK DAT DEZE SCHULD MIJ IS OVERKOMEN ? Overkomen ? Het overkwam me gewoon...ik verwaarloosde de tuin...dat is leuk...ik ben de tuin der lusten en in die tuin stond een boom die ik verzorgde tot-ie kaal was en ik at van deze ene stomme boom en verwaarloosde de rest en de boom gaf steeds minder en minder vruchten en hij werd kleiner en kleiner omdat ik niet op de rest lette of de tuin wiede en zo de wortels verstikt raakten...oh verdomme, wat zeg ik...wat zeg ik daar...Ma...Ma bellen...ik kan daar niet gewoon weer gaan zitten...kijken hoe het omfloerste oog mij langzaam zit op te vreten...dat kan ik niet...ik zit hier nog liever alleen.

Belt ma op

Ma ! Gelukkig Kerstfeest...ja...luister eens, ma...ik zit een beetje vast...ja, mensen die binnenwippen...een feestje, etc...en nou dacht ik zo dat ik op tweede kerstdag even langswip...weet je zeker...je redt het wel ? Zeker weten ? Ik kan wel komen als je...nee... ik weet dat ik oud genoeg ben om mezelf te vermaken...maar ik wil niet dat jij je eenzaam voelt...Je bent blij dat het rustig is ? Ja, de benen omhoog bij de teevee ? Oh goed zo...ja, je redt het wel...tuurlijk, weet ik, ma...ik hou ook van jou...heb ik dat nooit gezegd...tuurlijk wel...misschien is het omdat ik weet dat jij het weet. Ik weet dat je van mij houdt, ma...tuurlijk doe ik waar ik zin in heb...gaat het ? Goed...ja, morgen...tot dan...ja, met de kat is het prima, hij heeft gesmuld van de sardientjes...jij ook een plezierige kerst, ma, dag... Misschien de hele dag in bed blijven...de buis aan en bij skischansspringen indommelen. *Gaat naar de kast en haalt er wat pillen uit.* Eén, twee, drie, nee, of vier, da's genoeg.

Slikt de pillen.

Nu gaan zitten wachten...duurt niet zo lang...gewoon een dutje en dan is het voorbij...kerst is voorbij...noemen ze huisvrouwen-vitamientjes. Wat vind je van een slokje om het weg te spelen ?

Doet het.

Hè,hè, dat smaakt lekker...hè, hè, ik voel me hier prima in m'n uppie...zo slecht nog niet. WAT IS ZO SLECHT NOG NIET - DE TIJD DODEN OMDAT JE NIET MET JE-ZELF GECONFRONTEERD WIL WORDEN... EEN STUKJE VAN JE IK DODEN OM MAAR NIET TE HOEVEN HUILEN ? Ik voel me prima, dus wat dan nog...iedere keer doodt het een stukje van je ik...dat is waar...ik ben de tuin in brand aan 't zetten...onder water aan 't zetten...HET ONKRUID ZAL OVERLEVEN EN JE VERSTIKKEN ALS JE HET NIET ERUIT RUKT...WIED HET WEG...BEGIN OP NIEUW. Waarmee ? Waar zou ik mee moeten beginnen...ga de straat op...lopen...rennen...doe iets...wat dan ? Iets...ga die kamer uit...zit daar niet weg te rotten...kijk niet naar dat ding...die stralen zijn dodelijk...het pompt duivelse stralen in je hoofd...misschien is dat wel de fout...ik ga er uit...waar naar toe ? Ik ga naar Clara...binnenvallen bij hun gezellig kerstdiner en zeggen "Hier ben ik, luitjes...Vrolijk Kerstfeest !" Kijk naar hun gezichten, wat zouden ze kunnen doen, me eruit gooien...Nee...ze zullen zeggen "Kom erin, Harry, wat een leuke verrassing...neem iets te drinken, ouwe jongen." Doe ik. Ik zeg "Vrolijk Kerstfeest...ik ben alleen, jullie laten je kalkoen toch zonder mij smaken ?"...zou ik het lef daartoe hebben, vraag ik me af...in ieder geval beter dan hier in je eentje te sterven... wat zou er in het ergste geval kunnen gebeuren...ze zullen me niet overhoop schieten...ik neem nog een paar van die dingen...maakt toch allemaal niets uit...en dan doe ik het...ha, ha, ha, WAT EEN OVERWINNING...DE OPTELSOM VAN JE MOED...BIJ IEMAND AANBELLEN. ja, dat is mijn overwinning...bij iemand aanbellen...de moed te verzamelen iets te doen wat iemand anders als de normaalste zaak van de wereld zou beschouwen en daar heb ik een enorme berg moed voor nodig...wat dan nog...wat maakt het uit...ik moet iets doen ! Eerst opbellen, juist ! Ik bel gewoon op en zeg "Clara, ik kom even een borrel bij je drinken"...en dan zegt zij "Goed, Harry, kom even langs"...Mijn god, het is Jezus Christus' geboortedag. Is hij niet voor ons gestorven ? Wordt er niet van ons verwacht te geven op deze dag...ja...ik bel gewoon op en zeg Vrolijk Kerstfeest en verder niets...en dan zegt zij "Hoe breng je de dagen door ?" en dan zeg ik "ALLEEN STOMME TRUT...ALLEEN EN DOODBLOEDEND AAN HET KRUIS VAN MIJN EIGEN SCHULD" en dan zegt zij "Kom toch een glas sekt drinken."

Op de pillen duidend.

Ik kom niet in de stemming..

Neemt meer pillen.

Eén, twee, drie, vier...vijf...zes...nog een paar...dat is te veel...wat dondert het...hoeveel zijn dat er ? tien, twaalf...ach wat, het is kerstmis...je mag toegeven...ik bel op.

Gaat naar de telefoon, pakt de hoorn van de haak...begint te trillen, kijkt ernaar en probeert een nummer te draaien, draait en verbreekt de verbinding voordat ie overgaat, probeert het nog eens, verbreekt weer.

In Christusnaam, het is maar een telefoontje...zou jij niet blij zijn als iemand jou belde ? Op Eerste Kerstdag...gewoon zeggen "Ik wens je een leuke kerst, Clara"...Nee ! "Vrolijk Kerstfeest, Clara !" Nee. "Raad eens met wie, Clara...zeg, ik hoop dat je een te gekke kerst hebt...ja, ik doe het kalm aan...tuurlijk kom ik even langs...alleen eventjes maar !" Verdomme...die pillen maken me suffig. JE BENT LANGZAAM ZELFMOORD AAN HET PLEGEN BEETJE BIJ BEETJE LANGZAAM DOOD AAN HET BLOEDEN STOP ERMEE...STOP ERMEE...NU...GA DE DEUR UIT...KIJK NAAR DE HEMEL...ZOEK JE MOEDER OP...GA NAAR BED...GIL...SCHREEUW, REN...GA DEZE KAMER UIT. Daal van het kruis af, jochie...maar ik vind het hier leuk...mooi uitzicht...ik ben hoog boven de massa..

Neemt nog meer pillen.

een...twee...drie...vier...vijf...zes...Nee dat is genoeg...dat houdt me voor de rest van de dag in slaap en verder niet...morgen wakker worden en ma opzoeken...kerst is voorbij...ik voel me echt te gek...Hè, Hè, veel beter...heb geen pijn meer...zo voelt het dus aan...dan is het goed...nu ophouden...WAAROM ZOU IK NIET DE HELE HANDEL INNEMEN EN ER VOOR EENS EN VOOR ALTIJD VANAF ZIJN ? DAN IS HET NOOIT MEER KERST...WAAROM ZOU IK HIERMEE DOORGAAN HET VOLGENDE JAAR EN HET JAAR DAAROP EN IEDERE DAG EN IEDERE MINUUT...NIET BEETJE BIJ BEETJE STERVEN...DOE HET NU... Dan daal ik af...PRECIES DAT IS HET...NERGENS MEER ACHTER ZIEN TE KOMEN...LAAT DIE PIJN MAAR ZITTEN...DIE ZIT ER...JE HEBT GELIJK, JE BLOEDT LANGZAAM DOOD...DOE HET DAN SNEL. Ach. Aach ! Dat is een

defaitistische gedachte...alleen maar even proeven...een...twee...drie...vier...vijf...zes...en nog een paar...

Slikt ze door.

Lef hebben...doorgaan...niet op het randje stoppen...spring - Aach...ik ben een lafaard...NEE, DAT BEN JE NIET...NU PAS BEN JE DAPPER...HET IS MAKKELIJK HET DOET GEEN PIJN ALS JE NAAR BENEDEN SPRINGT...JE ZULT INSLAPEN...Voor eeuwig...het is verleidelijk...ha, ha...Verdomme, dat voelt lekker aan...wie zal de kat voer geven ? JE LAAT EEN BRIEFJE ACHTER...DE BUREN ZULLEN HEM HEUS NIET LATEN VERHONGEREN. Ik kan het niet...en ma dan...zij zal alleen zijn...zij zal zich zorgen maken. DAT ZAL ZE NIET...ZIJ ZAL HET BEGRIPPEN...JE MOET JE EIGEN LEVEN LEIDEN...Dat is waar...goed zo...ik ben moe, maar het uitzicht is goed...ik kan de massa zien rennen...maar ik ben nog steeds...en de wind likt mijn gezicht...en de zon is warm...daar is Clara ! Zij kijkt...en ze glimlacht...ze is trots...ik hield van Clara...Wow, is me dat een trip...ik zie kleuren...Hé, Clara haalt me eraf...ik kom er makkelijk af...alsof ik eraf geschild wordt...en weg-drijf...

Versuft en verder weg dwalend terwijl de drug zijn uitwerking heeft.

Nu zijn we samen en wandelen we langs het strand ! Kom, Clara, we gaan rennen...ze houdt haar hoofd schuin...haar haar valt als een waterval...ze lacht naar mij...wat zit ze nou te giechelen...grote blauwe ogen...lachende...het begint te regenen en we gaan lekker in de auto tegen elkaar aan liggen ...Oh, dat is lekker...Morgen gaan we weer..

Mijmerend.

We kruipen onder de dekens in de koude slaapkamer en houden elkaar stevig vast...stevig vasthouden, Harry, ik heb het koud...tuurlijk...tuurlijk...Er is geen verwarming in deze kamer...dus blijf bij me...we vertrekken...het donker in...Ha ! Ha ! Daar gaan we...slaap je al, Clara ? Nee ? We gaan op bed ontbijten...en dan... gaan we wandelen...in de duinen en dan zijn we buiten adem en hebben het koud...en we zullen liedjes zingen om warm te blijven, de liedjes die we zo half en half kennen...jij begint...ssst...ga nou slapen...morgen is de grote dag...hou me stevig vast, hou me...ik hou van zoute haring en ladingen bruin brood en sloten koffie...vind je het erg als ik er eentje in bed rook... "Ik hou van je, Harry"... "Ik ook van jou, Clara"... "Hoeveel ?"

"Emmersvol"...het wordt echt koud en de nachten worden korter...

De lichten faden uit en worden kleiner, beschijnen alleen zijn gezicht.

Het is koud, maar we voelen ons best..."Val je niet met je sigaret in slaap, Harry"... "Ik doe hem uit...welterusten"...We zweven in een eendeloze nacht...we stijgen...we vertrekken...hou me vast...altijd...hou vast...niet loslaten...je glipt...weg, Clara...je moet me vasthouden...niet weggaan...niet doen...het is koud...het is donker...waar...ben je ? Ik ben alleen.

Harry is dood.